

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja kot priloga „SLOVENCU“ sredi vsak prvi in tretji četrtek meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan pozrej. Cena mu je 80 kr. za celo leto. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: uredništvu „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v semeniških ulicah št. 2. Naročnina in inserati pa opravništvu „DOMOLJUBA“ Vodniškove ulice št. 2. — Naznanila se vsprejemajo in plačujejo po dogovoru.

Štev. 11.

V Ljubljani, 1. junija 1893.

Letnik VI.

Kaj je novega po svetu?

Deželni zbori so dokončali svoje zborovanje; najbolj vroče je bilo v deželnem zboru češkem, kjer je vsled razsajanja mladočeških poslancev vlada poslala deželne poslance domov. Vlada je hotela napraviti v nekem kraju novo sodišče za Nemce, mladočehi pa s tem niso bili zadovoljni, ter so sklenili tako ropotati, kričati, šum delati v zbornici, da ne bo mogel nikdo govoriti. In tako so tudi storili. Ker pa vsled tega ni bilo mogoče nič govoriti in sklepati, zaključila je vlada deželni zbor, ne da bi bil rešil potrebni proračun. — Sedaj zborujejo **delegati** ali odposlanci avstrijski in ogerski na Dunaju. Posebnega o tem posvetovanju ne bomo slišali; zvedeli bomo samo to, kakor vsako leto, da bo država zopet nekaj več milijonov potrebovala za vojsko in da jih bodo delegati dovolili. — **Očenaš in češčena Marija** se bode vendarle molila v Dunajskih šolah. Tako je sklenila šolska gosposka, ker se je pritožil dunajski nadškof. Ali ni to žalostno, da se v Avstriji mora šele moledovati, naj se opravljajo v šoli molitve, kakoršne katoliški otroci molijo tudi doma! O ko bi danes vstal nepozabni šolski prijatelj Slomšek iz groba, kako bitko bi se le sedaj tožil o naših šolah in njih grenkih sadovih! — Na **Italijanskem** imajo zopet nekaj novih ministrov, pa staro revščino; vedno očitneje se vidi, da oropano, krivično blago nima teka. — V **Rimu** je še vedno vse polno romarjev, ki hodijo poklanjat se sv. Očetu ob njegovi petdesetletnici. Ko bi tujcev v Rimu ne bilo, bi Rimljani slabo živeli, to Rimci vedo in zato ne ravnaajo z romarji ter jim radi postrežejo. — Na **Nemškem** se vse stranke pripravljajo na volitve v državni zbor. Vlada bi rada dobila večino takih novih poslancev, ki bi ji dovolili novih velikanskih stroškov za vojske; zato tudi precej hudo pritiska na volilce. — **Rusi** imajo zopet letos lakoto po nekaterih pokrajinah, za te stradajoče se po vsej Rusiji nabirajo darovi. — Na **Angleškem** se v zbornici še vedno pokajo za pravice irske dežele. Nasprotniki straše starega Gladstona, prijatelja Ircev

na vse strani; napadajo ga norci, v železnico, kjer se Gladstone vozi, mečejo kamenje, grozé mu z uporom, a vse to ga ne oplaši; ako mu le večina ostane zvesta, dognal bo irsko predlogo v spodnji zbornici. — V **Ameriki** so 1. maja slovesno odprli svetovno razstavo v Čikagi. Bilo 300 tisoč ljudi je bilo ta dan pri slovesnosti pričujočih. Tudi iz daljnih krajev ljudje pridno obiskujejo razstavo; celo iz Evrope se prirajajo vlaki in ladije v ta namen. Ljudje se od nas še vedno izselfujejo v Ameriko. Vlada amerikanaka pa sedaj ostro pazi na tujce ter je izdala posebne ukaze glede tujcev, kako da se smejo tujci naseljevati v Ameriko. Toda ti pogoji pokazali so že neprijetne posledke, ker je bilo mnogim naseljencem tam zabranjeno, na suho stopiti. Nedavno moralo je samo z enim parobrodom nad 300 izseljencev se vrniti nazaj proti Bremenu. Kako otušni nasledki za vsakega tacega v Ameriko zaljubljenega potem nastanejo, si vsak sam lahko misli. Oni novi zakon obsega 17 oddelkov, ki so namerjeni večinoma le proti društvom parobrodov in njih agentom; med temi oddelki je tudi 21 vprašanj, katera natančno pojašnjena mora vsak izseljenec pri izkrcanju že pismeno saboj prinesiti. Pri pregledu teh vprašanj mora naseljenec vse s prisego potrditi in če treba vse že na pamet odgovoriti; če pa slučajno le enega napačno izpove, že mu je zabranjeno stopiti na suho, ter dobi rudeč list v znamenje, da se mora domov vrniti. Vsak naseljenec mora imeti že plačano vozno karto za dalje po ameriški železnici, in zraven tega še najmanj 30 ameriškanskih dolarjev. Strogo vprašanje stavi se tudi vsakemu naseljencu tam, je li bil že kedaj tu kaznovan, kedo je njegovo vožnjo plačal, ali ima delo v Ameriki že zagotovljeno itd. Za vsake slučajne napake je v prvi vrsti izseljenec sam odgovoren, dalje dotična parobrodna družba, katera je takega nesposobnega izseljenca tje pripeljala, in tudi njen agent. Vsled tega so agentje posebno v prištaniščih začasno malo poparjeni, in se branijo vsprejemati

slabo oblečene potnike in izseljence slabega zdravja. Zadnji čas se opazuje med izseljenci mnogo mladih čednih deklet, katere dobé večinoma proste karté iz Amerike.

Kam te pridejo, se ne ve, sploh pa da bi katere naz prišla bila, se ne sliši. Na vse to toraj pozor izseljence preden zapusté svoj dom.

Cerkev in šola.

Podobe iz življenja

(Dalje.)

25. Kazen ali slučaj?

Te, kar imamo verniki za kazen božjo, imajo neverniki „za slučaj.“ Za časa Ferdinanda VII. je živel v nekem mestnem samostanu pobožen redovnik, kateri je tudi v duhu svetosti umrl. Protiverška načela so se že takrat močno med ljudstvom širila. Dva mladeniča, ki sta bila protiverstva navzeta in huda sovražnika redovnikov, sklenila sta, pobožne redovnike zasramovati in se z njimi norčevati. Pogovorila sta se, da se eden kaže navidezno na smrt bolnega, in drugi mora iti zgoraj imenovanega patra redovnika prosit, naj se potruzi k nevarno bolnemu na pomoč in v tolažbo; navidezni bolnik se boče pa iz pobožnih in svetih besed redovnikov norčeval in ga z nevernimi besedami zbadal; in tako sebi in tovarišu napravil veselje in zabavo. Za ta brezbožni namen zbrala sta si temno, viharno noč. Dež lil je kakor iz škafa. V pozni noči pride

sodrug trkat na vrata samostana in pove vratarju, kaj želijo. Pobožni redovnik se hitro napravi na pot. Dolgo hodila po umazanih in oddaljenih ulicah, ko naposled dospeta do hiše, v kateri je bil bolnik. Po stopnica prideta v prvo nadstropje in pater vstopi v hišo, kjer stokal in ječal v postelji navidezni bolnik. Spremljeval ostal je zunaj, kjer se je redovniku posmehoval.

„Moj prijatelj pa je dolgo tih“ reče sam pri sebi „gotovo ga zanimata redovnikov miserere mei Deus.“

„Rad bi se tudi jaz ponorčeval z redovnikom, kar moj prijatelj“ misli si sam pri sebi.

V tem trenutku stopi redovnik iz hiše. „Kaj pa bolnikom?“ vpraša ta z zaničljivim smehom.

„Umrl je,“ reče redovnik.

„Kaj pravite?“ zakliče ta, „vi lažete, ali se pa bočete z menoj norčevati.“

Služabnik božji se je začudil nad tem govorom, in reče: „ne eno ne drugo“ gospod. „Kako pa se zamorevi tako zavzeti nad smrtjo vašega prijatelja, saj ste u

Listek.

Beračica — grofica.

Bilo je leta 1832. Velika šiba božja zadela je vso francosko deželo. Strah se je polotil vsakega, ko se je nenkrat zaslislala novica: kolera je tu! Gôspoda in tuječi bežali so iz Francije. Tu jeden beži od svojih starišev, drugi zopet od svojih prijateljev, tretji se poslavlja od svojih sorodnikov. — Urno so drdrali vozniki s svojimi vozovi po ulicah, nakladali mrtve in umirajoče vse na en kup in jih sipali v skupno jamo. Mrtvaški zvon pel je neprenehoma, zvonovi, ki bi pa mrtvemu k pogrebu slovesno zvonili, so utihnili — in smrtna tišina vladala je po Parizu, stolnem mestu Francije. Noč in dan hodijo po mestu urnih korakov duhovniki in usmiljene sestre. Nekatero tolažijo bolnike in umirajoče, druge pa molijo pri njihovih posteljah.

Pôlno ubožcev in revežev vlačilo se je po Parizu, veliki tropi beračev čakali in prosili so milodarov pred vratmi raznih samostanov, ker so jim ondi samostanski bratje in usmiljene sestre dajale darov.

Matere, od dela, od žalosti in bolezni utrujene, stezale so proseče svoje roke po darovih za svoje lačne otroke.

Med ubožnejšimi zagledamo tudi neko ženo z raztrganim in oguljenim klobukom. Nosila je na sebi nekdanjo lepo obleko, ki je pa sedaj na mnogih krajih že zakrpana, še na vedjih pa rastrgana in pomazana. — Ta vedno

m-léča žena vzela in zahvalila se je za vsak, še tih majhen dar, zahtevala pa ni nikoli ničesar.

Bila je vsak dan med ubožci, šla je k vsakim vratom prosit, vzela je rada, kar so ji dali, in molé odšla ako tudi ni nič dobila.

Niti usmiljene sestre, niti druge beračice niso te dele, odkod je neki prišla ta ubožna oblečena žena. Nihče tudi ni vedel za njeno stanovanje — toda njeno molčanje, njeno obnašanje zdelo se jim je sumljivo. Govorili so o njej mnogi tudi to, da je gotovo vdora hč bogatega in plemenitega rodu in da je ubožala.

Med usmiljenkami, katere so najbolj za ubožice in berače skrbele, je posebno ena pogosto opazovala to gospo. Sestra Matilda pogledala jo je pogosto v obraz, kateri je ta ubožna gospa vedno zakrivala, in ta sestra je sodila, da je gospa še mlada.

Sestra Matilda je rudečelično gospo večkrat spovnorila, toda izvedela je le malo nerazumljivih besedij, in ker je mislila, da reva nerada govori, ni hotela več slišati vanjo. Toda pazila je pa vendar skrbno na njo, in če je ni takoj zapazila med množico beračev, radovedno je gledala po nji. Dobra sestra Matilda se je zelo bala, da bi namreč bolezen napadla to ubogo ženo, ker potem bi ji ne mogla več pomagati in vsaka pomoč bi bila zastonj. kajti uboga žena ni hotela nikomur povedati svojega bivališča.

Vedno in vedno mislila je le na ubogo ženo; zdelo se ji je nekega dne, kakor da bi ji žena s svojim nezanimivim in ljubeznivim pogledom odgovarjala.

pr. ali in poklicali, naj grom umirajočemu v zadnjih trenutkih njegovega življenja na pomoč."

Naglo vstopi zdaj v hišo, ker misli je, da se je njegov prijatelj najsč napravil navidezno mrtvega, pa najde ga mrzlega in trdega na vseh udih in v obrazu vsega spremenjenega; sklenil je svoje brezbožno življenje v kazen za svoje norčevanje in zasramovanje redovnikov in sv. vere. (gotovo ni to noben „slučaj“, to je čudež, to je kazen, delo Božje.

26. Srebrni križec.

Mrzlega zimskega večera taval je po ulicah svetovnega mesta Londona ubožna deklica Ivana Lanah po imenu. Mrzla burja pihala je v obraz Ivanki in silila skozi njeno raztrgano obleko. Ona je hodila okoli nevedoč, kam naj se zateče — lačna in brez kruha. Njen oče je ceste snažil ter pri tem vsaj toliko zaslužil, da je preživel sebe in svojo hčer Ivano; toda, nesrčca nikoli ne miruje, in tako je bilo tudi tukaj. Ko je ravno popravljaj zopet cesto blizu konjušnice, ter bil v svoje delo zamišljen, pridivja vojaški konj, ga podre na tla, ter ga tako hudo s kopitom po glavi udari, da je še tisto uro sklenil svoje življenje. Mati pak je umrla Ivanki v kazni in'ci. Sedaj je Ivanka zapuščena od vseh, brez starišev ostala je sirota na svetu.

Uboga stvar je sedaj taval okoli, pobita, slaba ter z zobmi šklepetala od mraza, s starim in razstrganim slam-

Med vsemi revami in zaprekami tega strašnega leta in v kljub vsem svojim ostrim in nevarnim delom in dolžnostim mislila je Matilda pogosto na ono „vdovo“, molila je za njo, ter si želela, da bi jo bolj natanko spoznala, ter da bi tudi zvedela za njeno stanovanje.

Vsako jutro videli ste se sestra Matilda in ona uboga žena, in ako je sestra podarila dar ženi, ki je stala med drugimi ubožnicami, sprejela ga je ta hvaležno. In v sreci Matilde, ki je bilo odprto vsem nesrečnim in ubogim, imela je prvi prostor ta uboga „vdova“.

Isti čas bivala je v ulici „de Lille“ v neki krasni palači mlada, še le pred kratkim omožena gospa. Hočem jo imenovati grofica Marijo. Strah in trepet, kateri sta tisti čas pretresala ves Pariz, je nista motila v njenem navadnem življenji. Ni ji prišlo na misel, da bi bežala iz Pariza pred kolero, kakor je to storilo tudi mnogo premožnih in imenitnih družin. Nasprotno grofica jih je zadrževala v mestu. Vsak dan prihajali so k njej obiskovalci in ona je neprenehoma vabila in vsprejemala odlične goste iz mesta. Vedela je, da reveži, med katerimi posebno hudo gospodari kolera, potrebujejo premožnih pomočnikov.

Jako se je razveselila, ako se ji je posrečilo, da je koga zadržala, da ni odšel iz mesta. Prirejela je zato razne veselice, gostije in skupne sprehode. Njen soprog se je ravno tako trudil goste obdržati si v mestu in tako ni noben dan pretekel, da bi ne bila hiša napolnjena z gosti in prijatelji. Gospejini znanci pa so dejali med seboj,

nikom na glavi, ki je bil ves zmočen in v kratki, tenki obleki. Ulice bile so vse razavetljene s plinom. Iz gostiln in prodajalnic svetile so tudi luči, dim se je valil in kričanje pivcev se razlegalo iz njih. Kako rada bi bila pobrala drobtinice, ki so tu padale raz mize, a ni si upala. — Ko hodi po ulicah, naenkrat zagleda na tlaku nekaj bliščečega; hitro se sklone in pobere. Bil je majhen srebrni križec.

„Prodala ga bom“, dejala je Ivanka sama sebi „in kar bodem zanj dobila, bom si kruha kupila.“

Hitro stopi k bližnjemu zlatarju. Ivanka stopi v izbo. Gospa zlatarjeva sedela je za mizo ter ravno nekaj računala. Bila je črno oblečena in z obraza sijali ste ji zadovoljnost in pobožnost. Ko opazi deklico vpraša jo:

„Česa pa ti želiš, hčerka?“

„Če hočete to-le kupiti?“ reče Ivanka in ji ponudi križec. Ona ga vzame, pogleda zdaj Ivanko, zdaj zopet križec in ji potem pravi:

„Kupujemo pač zlate in srebrne reči, toda povej mi, ali veš, kaj je to tukaj?“

„To je srebro; jaz dobro vem!“

„Ne mislim na to. Ali veš tudi, kdo je ta, ki je tukaj na križu razpet?“

„Kako naj bi to vedela?“

„Kako? Ubogi otrok, še tega ne veš, da je to Sin božji, in da je za nas vse na križu umrl, da nas je odrešil?“

„Od česa nas je pa odrešil?“

da ona vse to le zaradi tega dela, da bi zadušila v sebi spomin na kugo.

„Jaz takoj jutri po tem plesu odpotujem iz mesta“, deje prvi svojemu znancu, odhajajoč iz palače.

„Tudi jaz odrinem takoj pojutranjem, le še pri tej veselici bodem navzoč“, odvrnil mu je drugi.

„Jaz pa takoj drugi teden“, pristavi tretji, toda takoj za to veselico prišla je zopet druga lepša, in tako so odkladali mnogi svoj odhod iz mesta, ter pomagali revežem, ki so bili posebno zapuščeni ob času bolezni.

Toda pri vsem tem posvetnem življenji pa ni pozabila grofica Marija na svoje ubožce. Postavila je v ta namen oskrbnika, ki naj bi bogato obdaril vsakega reveža in zlasti skrbel za kužne bolnike. Čudno pa je bilo, da grofica nikoli ni hotela nikomur izmed ubožcev sama postreči. Ona je revežem izdatno pomagala vsaki dan, vendar videti pa ni hotela nobenega. Semkaj je poslala drva za kŕjavo, drugam zopet kruha in drugih jedi. Zapuščenim bolnikom pošiljala je zdravila. Da, pogosto je razven potrebnih rečij poslala otrokom tudi igrač, podobie in sladčie.

Okoli 4. ure popoldne pozdravila je grofica svoje goste, zopet lepo napravljena, ljubeznivo, vendar večkrat z resnim obrazom. Kadar je bila s svojim soprogom sama, se je vesela razgovarjala in šalila; rekla je: „Človek mora mil in ljubezniv biti, da si na ta način drži v mestu one, ki bi drugače ubežali iz mesta. Naša navzočnost daje pogum mnogim ljudem; oni potem mislijo, da ta šiba

„Od pekla in pam je zopet odprl vrata v nebesa!“
 „Jaz o tem še nikoli nič nisem slišala, čisto nič; no beden mi ni le besedice črhnil o tem!“

„Ti torej ne poznaš našega Gospoda Jezusa Kristusa, našega ljubega Odrešenika?“

„Seveda ne! Jaz sem uboga stvar, za-me se nikdo ne méni.“

„Ne misli tako, moj otrok, saj je Bog s teboj!“

Gospa stopi bliže k deklici in opazuje njeno blede lice in raztrgano obleko, potem jo pa vpraša:

„Ali tvoji stariši še živé?“

„Ne, nimam ne očeta ne matere. Kako da sem v London prišla, tudi ne vem. Kako da sem dosedaj živela tudi ne vem; želim samo, da bi umrla, ker potem sem rešena lakote in mraza!“

„Dete moje!“ reče gospa in ta beseda napolnila je Ivankino oko s solzami. „Ali hočeš, da te jaz popeljem v hišo, kjer ne boš trpela lakote; kjer boš podučevana Boga spoznavala, ga ljubila, mu služila in v tem našla svojo srečo?“

„Nič več lakote, ne mraza?“ ponavljala je Ivanka.
 „To bodo zame prava nebesa.“

„Ne, nebesa to še niso, toda pot je, po kateri se pride vanje!“

In dobra gospa peljala je Ivanko v hišo, kjer je deklica z začudenjem opazovala v kuhinji, kako je bilo vse

res ni tako strašna, ko vidijo nas tukaj, ki bi lahko že preje ji ubežali.“

Hišni prijatelji in znanci so pa mislili, da mlada grofica ljubi svet tako zelo in da bi zavoljo jedne same veselice vse, tudi smrt pretrpela. Vendar nekateri izmed znancev so se tej misli uprli ter rekli: „Saj to ni mogoče, ko je ona vendar tako resna in če se primeri, da se kedaj zasmeji, videti so na njenih ustnicah nepopisljivo resne poteze.“

V resnici je bilo na njenem obličju zaznati pogosto neko veselost in zadovoljnost. Svet sodi površno, nepremišljeno in spremenljivo. On opazuje stvari po videzu in si jih tako poskuša razjasniti. Srca pa, nagiba k dobrim delom, nikdar ne more preценiti. Tudi grofice in nagibov njenega srca svet ni poznal.

Kakor grofica, tako so se tudi župan, svetniki in druga odlična gospóda trudili, da bi v onem času, ko je kolera najbolj razsajala, ljudi ohrabрили, da bi iz mesta ne odhajali.

„Ostanite v mestu! Ne hodite sovražniku s pomo, ohrabrujte plašljivce!“ Tako so meščane opominjali; toda v kljub tej zapovedi, odrinili so vsaki dan veliki tropi ljudij na vse kraje.

Nekega dne pa se pripeti, da je sestra Matilda nabirala darov za bolnike, posebno pa za male otročiče, katerim je morilka kolera pobrala stariše. Radodarnost grofice Marije bila ji je znana, če tudi jo še nikoli ni videla: zato je šla tudi v njeno hišo. Grofica zaukazala je oskrbniku, naj ji naloži vsega obilo, ob jednem mu pa tudi naročila, da naj ji izrazi njeno milovanje, da je od

tako lepo in natančno vrejeno. Ona je dobila večerjo, najboljšo, kar jih je še v svojem življenju vžila. Po jedi pa je dobila čisto novo obleko. Uro pozneje pa je spala le v snažni postelji. Ne dolgo potem bila je krščena in njena botra bila je slatarjeva žena, ki ji je dala najdeni srebrni križec nazaj, rekoč: „Vzemi križec, hrani ga, zato ta križ ni le srebren, marveč zlat, ker odprl ti je pot v katoliško cerkev in s tem v nebesa, ako boš živela po zapovedih Križanega.“

27. Strašna kazen za tatvino.

Lomar je bil strežaj v neki norišnici. Bil je neprijetnega obraza, imei siljasto brado in rdečkaste lasa. Srepi pogled pa je kazal, da tudi srca mož ni bil najboljšega. Ker mu narava ni dala telesne lepote, dala mu je pa tem večjo moč; bil je res silen korenjak.

Ravnatelj v norišnici je kmalu spoznal, za kaj je Lomar kakor ustvarjen, ter je korenjakega in surovega strežaja tudi znal uporabiti. Ko je bilo kakega norca treba hujše kaznovati, dobil ga je vedno Lomar v roke. Da ne bode premilostno gledal svoje žrtve, zanašal se je ravnatelj lahko. Nikdar ni bilo čuti, da bi bil trdo-ručni prizanesel kakemu norcu, kaj še le, da bi bil koga po zabil kaznovati.

Prosil je Lomar, naj mu prepusté tudi službo grobarja za norišnico. Ta posel ni ravno najvabljivejši in

gostov ovirana in zadržana, da sestri ne more sama postreči. Toda krščanska ljubezen človeka osrečuje. Sestra Matilda ni hotela oditi. Ona je upala tudi od odličnih gospedov in gospé, ki so bili na veselici pri grofinji Mariji, da bode v njih usmiljenje obudila in bogate darove dobila za svoje otročiče. Zato je prosila oskrbnika, da bi smela k grofici in ta je misleč, dobro čelo storim, pustil jo v sobo, kjer so bili vsi gosti ravno skupaj zbrani.

Ko je grofica sestro Matildo zapazila, obrnila je svoj obraz v stran, a bilo je prepozno, sestra Matilda jo je spoznala.

Sedaj šele spoznala je skrivnost grofice Marije. V njej je spoznala ono „vdovo“, ono ubogo, vedno molčečo beračico, katero je vsak dan videla med tropom beračev. Ta lepo napravljena, srčna grofica bila je ona beračica v razcapani, umazani in raztrgani obleki, ki se je vsaki dan pridružila beračem in sicer iz tega namena, da je poslušala njih nadloge, spoznala reveže, njih večjo in manjšo potrebnost, kje da prebivajo itd. ter potem zaukazala svojemu oskrbniku, kako naj darove deli.

Grofica Marija bila je zjutraj beračica, sveder pa grofica. Zjutraj bila je sestra beračev, zvečer pa njih mati. Med berače se je pridružila, da bi njih stiske natančno pozvedovala potem pa šla v svoje palače, da je odlično gospódo v mestu zadrževala in potem pa beračem darove delila. — Ta njena dobra dela so se razglasila šele po njeni smrti, ker je želela, da zanje nikdo ne ve razen sestra Matilda in oskrbnik. — Res moramo reči z apostolom: Ljubezen je iznajdljiva!

najprijetnejši, zato se jih ni mnogo zanj potezalo. Lomarju je ta služba ugajala iz posebnega vzroka, in dobil jo je v svojo pogubo.

Spraviti je treba k večnemu počitku siromaka, katerega je rešila trpljenja smrt. Sedem ura je zjutraj. V vzhodju mrliške postelje gori še vedno velika sveča ter motno razsvetljuje sobano. Vsa okna so dobro zagrnjena. Blizu postelje je bogato okrašena krsta. V njej leži truplo še mladega norca. Iz bogate rodovine je, zakaj njegova mati je želela, da ga pokopljejo z vsemi dragotinami in z vsem lepoticjem, kar ga je imel.

Lomar je bil položil mrliča v krsto vpricho nekega rajnikovega sorodnika. „Pokrov pa pozneje pritrdim“, dejal je, „ker nimam ravno pri rokah potrebnega orodja.“ Le zavije mrliča v dragoceno tančico.

Bilo je četrť na osem, ko se Lomar zopet pritihtopi kot kača v sobo. V levi roki ima veliko kladivo in nekaj žebļjav. Skrbno zapre duri za seboj in stopi h krsti. Mirno sedaj odstré tančico, v katero je bil zavit mrlič. — Krasen medaljon visi mu na dolgi zlati verižici krog vratu. Oko se oskrunjevalcu skrivnostno zasveti. Privzdigne glavo mrliču, da bi mu snel verižico, tu se zablíšči prstan na mrličevi roki. Veliki demant je jemal tatu skoro vid.

„Hitro, hitro“, opominja tiho sam sebe.

Tu nekaj zašumi zunaj na hodniku. Lomar se preplaši in obledi. Kaj, če njega zalezujejo?

Trdno, neboječe stopi k vratom, odpre jih ter pogleda po dolgem, temnem hodniku. Zdelo se mu je, kakor bi bil videl nekoga bežati. „Moram videti, kaj bi to bilo“, pravi ter odhiti.

Med tem se prikrađe prav tiho neka druga čudovita postava v mrliško sobo. Nekako čudno zateza ustni na smeh, še bolj pa kaže zmešani pogled, da je ta postava norec.

Le na pol oblečen približuje se tihotapsko ter oprezno vse ogleduje.

Ugleda krsto, ki se je motno bliščala zaradi srebrnih okraskov v svečini svetlobi. Osupnjen obstoji, kakor bi nekaj premišļjeval.

Nato se skloni nad krsto, dotakne se boječe mrliča ter pogladi svilnato blazino, na kateri je počivala mrtvečeva glava. Čudno zatagne norec ustni, kakor bi se hotel nasmejati; posebna misel mu je menda prišla na um.

„Glej, glej, ta lepo spi na mehki svili“, godrnja pred-se, „moja postelja je pa tako trda, to že ni prav.“

Poskuša spečega zbuditi, pa brez uspeha. „Ta pa spi! To je trdo spanje“, pravi potem ter popade meni nič tebi nič mrtveca in ga čudovito lahko prenese v bližujo posteljo, pri kateri skrbno zastre zagrinjala.

„Tako, sedaj lahko prav v miru spiš.“ — Potem pa se vleže norec sam v krsto, nasmeje se zadovoljno, ko

položi glavo na mehko blazino, zavije se skrbno v tančico in zatisne oči, da bi zaspal.

Zopet je bilo vse mirno, ko se vrne Lomar. Vesel je bil, da ni nič sumļjivega našel, davi je vse dobro pregleđal.

Zopet poklekne ob krsti, da bi nadaljeval svoj nesramni posel.

Prime mrtvečevu roko, toda prstan je izginil. Nekdo je torej moral biti med tem tukaj in odnesti največjo dragotino. Črn pot ga oblije. Besen in togoten, da je tako prevarjen, tapa po prstih, da bi vzel vsaj medaljon.

Nenadoma pa mora prenehati s svojim nesramnim početjem.

Norec, nemajoč miru, vrže tančico raz glavo, odpre oči in precej spozna onega, ki ga je včasih mučil s takim veseljem.

Lomar se prestraši misleč, da se je vrnil mrtvec, da ga kaznuje za njegovo hudodelstvo. Strahu se je tresel.

Grozen je pogled, katerega upre norec v svojega nekdanjega mučitelja. Z jednim skokom je bil iz krste in stal pred prestrašenim čuvajem.

Predno se je ta zavedel, popadel ga je že norec z obema rokama ter ga vrgel s skoro nadčloveško močjo v krsto. Naglo vrže pokrov na krsto ter sede nanj. Škodoželjno se sedaj smeje.

Tu zapazi kladivo in žebļje, ki so ležali ob krsti. Naglo, da, besno seže ponje, in v trenutku je bila krsta trdno zabita.

„Tako, dobro spi, nesramni hudobnež!“ pravi, ko dokonča svoje delo; nato se mirno vrne v svojo sobico.

Pridejo pogrebci. Krsto odnesó po stopnicah, položé jo na mrliški voz, in počasi jo odpeljejo proti pokopališču.

Tukaj je imela rajnikova rodbina svojo posebno rodbinsko rakav. Položé krsto vanjo, in zidarji so bili že pripravljene, da so jo takoj zazidali.

V norišnici so bili med tem strežaji dobili ukaz, da pripravijo mrličevu sobo za novega prebivalca. Kako pa osupnejo, ko odstrejo zagrinjala ob postelji! Mrlič, o katerem so že mislili, da je pokopan, ležal je še vedno na svoji postelji.

Nastal je vrišč. Mrlič je bil še na postelji, a nekdo je moral biti v krsti, saj je bila zelo težka.

Poslali so takoj na pokopališče ter sporočili čudni dogodek ondotnemu čuvaju. Ta dá precej odpreti grob in krsto. V dveh minutah je bil že pokrov odtrznjen. Vse je osupnilo, ko so ugledali strežaja Lomarja v krsti. Obraz je bil spačen in lasje čisto beli.

Nesrečnež grozno zavpije in kot blazen skoči iz krste. Trikrat se prestopi, obstoji, omahne in pade onim v naročje, ki so ga oteli iz krste. Bil je mrtev.

Gospodarske in obrtnijske stvari.

Istrska vina. Pred kratkim sem čital, da je skosi Pulj prišlo iz Italije več od 300.000 hektolitrov vina. Opravičena je torej sumnja, da nekateri špekulanti italijan-

ske stranke — ki pa znajo, ko ulové slovenskega trgovca, tudi dobro hrvatsko govoriti — kupujejo vino iz Italije, ga pomešajo z Istrijancem ter prodajajo za čisto in na-

ravno istrijsko vino. V bližini železniške proge je vse vino razprodano; isto tako tudi pri velikih cestah, dobi se le še v oddaljenih in malo pristopnih krajih; samo večji vinski trgovci ga še imajo, toda držé ga silno visoko, po 17 do 19 gl. hektoliter. V naših krajih je pa cena črnorudečemu vinu 15 gl. hektoliter, črnemu refoku, katerega je pa malo, 18 gl.; belega vina je težko več najti. Kdor tedaj želi kupiti dobro in ceno vino, naj se obrne na Grgo Saule-ta, posestnika in odličnega narodnjaka na Topolovac-u, pošta Oprtalj (Portole) Istra. On ne išče svojega dobička, nego je pripravljen, iz rodoljubja posredovati nakupovanje, da se tako pomore kmetom slovensko hrvatske stranke, katero pritiska peta Italijanov, protivnikov vere in naroda našega. „Sroji k svojim“, tega načela poprijeti se moramo Slovenci in gotov nam je obstanek in zmaga v narodnem boju.

Zakaj peša kmečki stan?* „Kmetovalec“ je v 2. številki razpisal nagrado 50terih visokodebelih sadnih dreves onemu, kateri najboljšo reši vprašanje: „Zakaj peša kmečki stan in v čem so kmetovalci sami krivi?“

Potrpnost, pijančevanje in nevednost so se imenovale v odgovor! Dasi sem le priprost kmetič, vendar poznam še veliko več ostrejših mečev, s kojimi se provzročajo kmetu trpinu takšne rane, da do smrti njegove neozdravljive ostanejo.

Smrtni in pogubljivi udarci, izven zgoraj navedenih, ki provzročajo, da hira in medli blagostanje kmeta, so po mojem mnenju še sledeči:

1. Pravde in vse, kar je z njimi v zvezi. Da je ta misel prav izprožena, spoznati mora sleherni človek, kateri se je že s takimi pešal. Tu bi imel popisati na stotine slučajev, po katerih so ubogi kmetje prišli na boben, pa opuščam, ker je nemogoče. Poznam pa človeka, kateri je končno pooblastil doktorja za iztirjanje neke glavniice; pravda traja že 17 let, a ni je še do danes konec. Uboteza kmeta stane ta pravda že nad 1300 gl. Pa tudi dolžnik peša se z advokati, a šel je že tudi ta rakom žvižgat. Na vse zadnje jima tudi obrekovalno ime od doktorjev v zahtvalo ne zaostane, ampak „moštro di un škiaf kostadin“ dobita še po vrhu.

** Ta sestavek iz kmečkega peresa priobčujem, poudarjamo, da se mihi vzete iz sklače, in da ne moremo ni mi, ni pisatelj zato, če se v tem ne vjemajo z načeli naše liberalne dobe.

Op. vred.

V tem slučaju si je kmet gotovo sam kriv, ker se sam sebe brzdati ne zna. Brzdat se bode pa s tem, da se bo takega ostrega meča, kateri mu pogin preti, skrinco varoval, a ne letal za vsako malenkost k doktorju.

2. Trmoglavost, nevoščljivost. Za ped ničvrednega prostora (zemlje) gredó stotaki. Mesto doma pridno delati, koraka se pogosto v mesto: tam je družba po volji, iz tega gotovo, v žep pa ne; prišedai pozno v noč na dom, pa še lasa in pret-pa gospodinjo in družino. Takih slučajev je, žali Bog, tudi veliko.

3. Slabo gospodinjstvo. Gospodinjam je dandanes dovoljeno, blače nositi. Mlada tica uči se od stare cvrtani. Razvada in mehkužnost mečejo opeko raz streho, matero prokletstvo izdere ogelni kamen poslopja. — Kava kmečki družini za zajutrek je največji strup.

4. Strogo postopanje proti kmetu. Gospodarski, kmetovalski in drugi izvrstni listi nas sicer nasitujejo z mnogovrstnimi zlata in srebra vrednimi pouki, posebno o gnoju in gnojščih, brez katerih ni kruha. Toda „ste iz ludo“. Gnojščica so nam strogo prepovedana. Vse — le prebito — poletje silila nas je postava po orožnikih na gnojščica, steljišča in borjače zasipati, na kmetih „gospodarske ulice“ iz teh preustrojiti, kar si bil primoran točno — rad ali nerad — storiti; če pa ob času patroliranja obgega gospodarja doma ni bilo, letati je moral potem k oblastnjam, kar je tudi nekaj stalo, in plačevati mu naloženo kazen, a če ni bilo iz kod, pa prebiti marsikako grenko uro pod ključem.

Kje torej napravljati gnoj in s čim gnojiti posto zemljo? V mestu je prav gotovo več — od enega samega stranišča — smradu, kakor pa na kmetih v celej občini! Mislijo si, da edino le na kmetih „kolera“ iz gnojšč raste, a ponuja se nam le „lakotna bolezen kolere“. Na kmeta bi se moral marsikdo ozirati z radodarnimi rokami; kmetu, od katerega je odvisen vesoljni svet, dajati bi se morala prav za prav pokojnina in razdeljevati nagrade po vrednosti obdelovanja njegovih vinogradov, da bi pridobil še večje veselje do dela in skrbi; on slednjič zasluži največjo čast in svetno hvalo. Pokojnina v najraznovrstnejših oblikah je za vse, samo kmet in delavec na kmetih je izvzet. Živini se pripisuje nagrada, pridnemu in izvrstnemu vinogradniku ali kmetu pa nič!

(Konec sledi.)

Razne novice.

(Kanonična vizitacija in birmovanje) se bode od 4. do 14. junija vršilo po sledečih farah ouroma kuracijah viparske in idrijske dekanije: Dne 4. junija dopoldne birmovanje in kanon. vizitacija v St. Vidu; 5. jun. dopoldne v Vrabčah; 6. jun. dopoldne v Poddragi, popoldne kanonična vizitacija v Lozicah; 7. jun. dopoldne v Vipavi; 8. jun. dopoldne v Gočah; 9. jun. popoldne kan. vizitacija na Slapu; 10. jun. dopoldne v Budanjah, popoldne kan. vizitacija v Vrhopolju; 11. jun. dopoldne

v Šturju, popoldne vizitacija v Ustijah; 12. jun. dopoldne v Planini; 13. jun. dopoldne v Podkrajju, popoldne vizitacija na Colu; 14. jun. dopoldne na Črnem vrhu.

(O priški odlikovanju) seleč. g. dr. Mahnča v Gorici poslali so katoliški slovenski velikebolei na Dansko še dečo častitko in zaupnico: „Velečeni gospod doktor! Dandanes, ko se bije po vsem naobratnem svetu boj mej resnico in lažjo, ko liberalizem gmotno in duševno

uničuje narode ter mogotei brez Boga skušajo rešiti socialno vprašanje, bili ste Vi prvi, ki ste brez strahu dvignili mej Slovenci prapor katoliški. — Vam, zastopniku onih idej, katere ste prvi začeli določno širiti mej Slovenci, čestitamo kar najiskrenejše na odlikovanju katoliški slovenski velikošolci na Dunaju: stud. jur. Josip Jaklič; stud. med. Fran Janković; cand. jur. Viljelm Schweitzer; stud. phil. Zvonimir Dokler; stud. med. Jurij vitez pl. Langer-Podgora; stud. phil. Fran Prosenec; cand. jur. Viktor Zupanec; drd. med. Anton Mihalič; stud. jur. Fran Brejc; stud. med. vet. Iv. Pirnat. — Nov dokaz, da imamo vendar le še nekaj, dasi malo katoliško mislelih vseučiliščnikov!

(Odposlanstvo občine Horjul) obstoječe iz župana Tomaža Zdešarja, svetovalca Franceta Brezice in odbornika Janeza Čepona izročilo je 18. maja izvršuje sklep občinskega odbora v seji z dne 9. aprila t. l. Nj. prevzvišenosti knezoškofu ljubljanskemu diplomu častnega občanstva. Isti dan je diplomu izročil tudi občinski zastop Poljane pri Ribnici. Vrla zastopa občine horjulske in poljanske vstopila sta s tem činom mej mnogobrojne enakomisleče, svojemu višjemu dušnemu pastirju udane občine. Slava jima!

(Napredek na ljubljanski pošti.) V dosegu primernejšega dostavljanja poštnih pošiljatev za Udmat, Selo in Moste bode pričeni z dne 16. maja selski pismonoša te kraje med tednom vsako dopoldne obhajal; popoldne pa ravno isti pismonoša Obrije, Hrastje, Šmartno, Jarše in Tomačevo ob ponedeljkih, sredah in petkih, Rudnik-Lavrico pa ob torkih, četrkih in sobotah. Poštne pošiljatve za Martinovo cesto, tri hiše pri mitnici pri sv. Petru in za tako imenovano tovarno za zavozno mast, kamor je dosedaj selski pismonoša le vsaki drugi dan zahajal, dostavljal bode mestni pismonoša po dvakrat na dan.

(Diplomo častnega občanstva) izročilo je 25. maja prevzvišenemu knezoškofu ljubljanskemu, ugodivši sklepu medvodskega občinskega odbora z dne 4. aprila t. l., odposlanstvo treh mož, obstoječe iz župana Fr. Svolšaka, svetovalca Janeza Staréta in odbornika župnika sorskega, Franceta Porente. Župnik sorski poklonil je prevzvišenemu tudi lepo fotografijo nove farne cerkve. — Z istim namenom poklonila se je prevzvišenemu 18. t. m. tudi deputacija občine Šmihel-Stopiče na Dolenjskem, obstoječa iz župana Jan. Pence, svetovalca Josipa Zureca in odbornika župnika Antona Peterlina. Prevzvišeni so obe deputaciji preprijazno sprejeli ter se jima iskreno zahvalili za častno imenovanje. — Slava vrlima zastopoma občin Medvode in Šmihel-Stopiče, zvesto udanih višjemu svojemu duhovnemu pastirju!

(Umrl) je 23. maja zjutraj nenadoma v 76. letu svoje starosti gosp. Jožef Zagorec, gostilničar in posestnik v St. Jerneju na Dolenjskem, ter bivši deželni poslanec. Bil je vzgleden gospodar in obče spoštovan mož. Naj v miru počiva!

(Pomanjkanje vode.) Iz Suhe Krajine se nam poroča: Huda je lakota, a še bujša je žeja, in to skušamo mi ubogi prebivalci v Suhi Krajini vsako leto brez izjem; saj že ime kraja kaže, da trpimo pomanjkanje vode. Dve

uri na dolgo in široko leto in dan ne teče nikjer živa voda, kapnice pa in kali usuše se redno vsako leto, dasi varujemo vodo, kakor olje. Take suše, kakor je letos, pa še stari ljudje ne pomnijo. Britka žalost trga človeku srca, ko vidi vsled žeje in lakote oslabele živino in medle ljudi. Po jedno in dve uri daleč morajo trpini voziti vodo iz reke Krke. Voz za vozom škriplje po strmi in grudasti cesti od Fužin do Ambrusa in družih vasij, priletni možaki in akliučene ženice so vedno na potu s težkimi škafi in brentami od potoka Globočca po hudih klaneih in kozjih stezah proti domu. Večkrat se prigodi, da zdaj temu, zdaj onemu oslabele vol pade na tla. Nemogoče je opisati to revo in nadlogo ljudi in živine. Pred tremi leti že je vis. deželni zbor sklenil, da se napravi vodovod od Krke do Ambrusa, kjer je središče Suhe Krajine, ali še danes ne vemo, ali se bodo spolnile naše nade. Kakor slišimo, so vsi operati gotovi in pred jednim letom slavni c. kr. deželni vladi predloženi. Naj bi vendar merodajni gospodje pospešili to stvar in ljudstvu, ki si samo ne zna in ne more pomagati, olajšali nadlogo. Kakor smo brali, delile so se mnogim drugim občinam za vodovode izdatne podpore, in vendar ga gotovo ni kraja na Kranjskem, ki bi bolj potreboval podpore za vodo, kakor so vasi v Suhi Krajini. Drugod, na primer na Vrhuiki in v Ribnici imajo dovolj vode ter so v ta namen dobili veliko podporo, mi pa bi bili zadovoljni in veseli, ko bi imeli sploh vode. Mi privoščimo vsem potrebnim deželno podporo, prosimo pa, naj bi se vendar tudi nas usmili. Vemo, da se stvar ne da na migljaj izvršiti, toda čakati leta in leta brez upanja, to je, kar nam najbolj greni naše že itak revno življenje. Naj se gg. poslanci zopet oglasijo na primernem mestu in nam pomagajo; vsi jim bomo gotovo od srea hvaležni.

(Premeščena sta) č. gg.: Janez Zupan, provizor na Brezovec pri Ljubljani, za ekspozita v Sempeter na Notranjskem, mesto Jan. Müller-ja, kapelana v Polju, ki gre za provizorja na Brezovec.

(Iz Gorice), dne 20. maja: Za pogorelce v Stobu so mi poslali sledeči prečast. gg. dobrotniki: M. Narobe, župnik, 5 gld.; Fr. Schweiger, župnik, 10 gld.; L. Zaletel, duh. pomočnik, 20 gld.; dr. Svetina, c. kr. profesor, 5 gld.; A. Stenovec, župnik, 5 gld.; J. Kalan, duh. pomočnik, 2 gld.; Al. Vodnik, kamnosek, 5 gld., in zasebnica Jera Čarman 3 gld. — Bog vsem stoterno plačaj!

J. Strupi.

(Občinska volitev pri sv. Gregorju.) Pri volitvi dne 23. maja je bil voljen županom France Jaklič. Svetovalcem so bili voljeni: Matevž Oblak, Stefan Petrič, Jakob Adamič, Matija Hočevar, Fr. Levstek, Anton Žužek. Vsi vrli katoličani in vneti za občinski blagor. Slava!

(Vodna komisija v Dobu.) Poroča se nam: 19. maja imeli smo vodno komisijo v Dobu, ki je pregledovala prostor ob vodi Radomlji, katera priteče k nam iz Črnega grabna, na katerem prostoru hoče baron Rechbach, graščak krumperški, postaviti svoj mlin. Pred 22 leti stal je že na tem prostoru mlin, ki je pa pogorel. Tedanja posestnica ga ni hotela popravljati, menda zato, ker je mnogo pripomogel še k večjim povodnjim, katere imamo ob velikem deževju; dovolila je celó občini, da podere jes in

napravi nasip, ki je branil Badomlji, se izlivati v manjšo in nižje tekočo Rovšico. Sedanji posestnik hoče mlin na novo postaviti. Cerkevno predstojništvo in dve občini pa ugovarjate, ker ako se podere nasip, spuščala bi se voda ob povodnjih naravnost proti cerkvi in prouzročala bolj pogostne in večje povodnji. Zemljemerec in okrajni komisar sta prisnala opravičenost pritožbe in jo priporočala okrajnemu glavarstvu kot utemeljeno. Kaj misli narediti sedaj gosp. Rechbach, nam ni znano. Upamo pa, da nam bo prizanesel z mlinom. Pred nekaj leti je gosp. Rechbach, ki je tudi deželni poslanec, voljen od veleposestnikov, v deželnem zboru predlagal načrt za reguliranje naših vodâ. Gotovo lepa misel je to, naj bi se še sedaj držal tistega načela, in reč bi bila kmalu končana.

(Duhovne vaje) za dekleta v cerkvi Jezusovega Sreca v Ljubljani vršile se bodo od 3. — 7. julija t. l. to je od ponedeljka do petka.

(Iz Kresnic.) Teden pred Binkošti smo imeli pri nas, kakor ste zadnjič povedali v svojem listu, sv. misijon. Danes pa povejte, kako smo ga imeli. Res se je že mnogokrat pisalo, in misijon je misijonu podoben, pa če se o raznih veselicah tolikrat piše po časnikih z istimi besedami, sme se toliko bolj o misijonih. To je prava duhovna veselica za celo faro! Misijoni so največjega pomena za naš narod. Vsaka fara naj si ga oskrbi! Ko bi ljudje pobožno živeli, Bog bi jih oblagodarjal tudi v časnih rečeh. Že nam je poslal tudi potrebnega dežja. In kar za suho spomlad pohleven dež, to je za faro misijon. Vse se poživi. Prazen je ugovor nasprotnikov misijona, da misijoni škodujejo ljudem, ker jih od dela zadržujejo. Z veseljem so dohajali farani, akoravno imajo mnogi daleč doli s hribov. Z veseljem toliko večjim, ker smo že dvakrat imeli vse zanj pripravljeno, pa nam je obakrat okrajno glavarstvo prepovedalo — Gospodoma misijonarjema, ki sta se od nas naravnost odpeljala naprej na Štajarsko misijonarit, najsrčnejša hvala v imenu cele fare!

(Iz Žužemberka) Z zanimanjem smo brali poročilo o razpravi deželnega zbora radi vodovoda v Ambrus in naprave vodnjakov po drugih krajih suhe Krajine. Potreba je res velika; čutilo se je posebno v tej suši. Bog daj, da bi se nas-četi in predlogi kmalu spremenili v dejanje, in da bi z deželno in državno podporo dobili vsaj večji kraji svoje vodnjake. Sani smo presirotni, da bi jih napravili. Hvala poslancu, ki se je v deželnem zboru potegnil za nas in priporočal podporo k napravi vodnjakov in vodovoda v Ambrus, sramota pa drugemu našemu poslancu, kateremu je osebna korist več, kakor blagor volilcev, ki rabi svoj mandat v to, da se poteguje za svoje osebne koristi, najtudi volilci trpé; sramota možu, ki hoče povsod veljati za dobrega kristijana in se drzne v deželnem zboru nam očitati božja pata in stroške pri njih. Lep tak poslanec, ki od volilcev mu izročeno oblast v to obrača, da obdrži te volilce v jarmu posilne legalizacije! Gospod, dobro si zapomnite, nismo taki tepci, da bi ne vedeli, kje nas čevlji žuli in bi ne vedeli razločevati prijateljev od sovražnikov. Da se vidimo pri Filipih v Trebnjem! Ako pa prej pridete med svoje volilce, kar bi bila Vaša dolžnost, bodete pa še prej spoznali, da za Vas ni več tal med nami. Le-ta nam več županil ne bo!

(Nesreče) Iz Idrije: Dne 6. maja je ušel 70letni umobolni mož z doma, tekel nekaj časa ob vodotoku ter skočil kakih 10 do 12 m. visoko v vodo. Sele za jedno trije je bilo mogoče potegniti mrtvo truplo iz vode. — Na Vnebohod šle ste dve ženski iz spodnje Idrije v Ledine. nazaj gredé se je eni zdrsnilo in padla je po strmih skalovji ter se tako poškodovala, da bo težko okrevala. — Dne 12. maja šla je 70letna vdova rudarska v grjâ nabirat suhljadi. Starki se je v strmini zdrknilo in se je valila kakih 100 m. navzdol, ter se tako poškodovala, da je malo ur potem umrla. Takim vdovam se slabo godi, za mesec imajo po 60 kr. in pa po eno merico žita pokojnine. Zeleti je, da bi se jim že kmalu zboljšalo. — Dne 13. maja napregel je kmetič iz Vojskega v Idriji par konjičev ter se napotil proti domu. Ker se je pa malo preveč napil, poganjal je konjiče. Konji so zavozili v strmino ter se zvalili v grapo. Prvi se je takoj ubil. Drugi padel je ta prvega in ostal je malo poškodovan, kmetič pa je še vedno bil z bičem ter priganjal konjiče. Ko mu pove mimogrede človek, da so konji v grapi, začne preklinjati in gre za konji v grapo. A tudi on je padel za konji. Le sreča njegova, da je priletel ravno na konje ter se potoma le malo poškodoval. Konje je bil tako površno vpregel, da je voz na cesti obstal. — Dne 14. maja prižgali so prvi električno razsvetlavo v tovarnah za živo srebro. Idrijčanor šlo jo je gledat dobra polovica, med njimi šel je tudi Janez Demšar s celo svojo družino, samo enoletno dete je pustil doma. Komaj pridejo do tovarne, vidijo, da se vâ strašen plamen z njihovega doma, po domače „Spickovega marofa“. Ljudje hité na pomoč, a bilo je vse prepoma. Tudi gasilci so bili takoj tam. K sreči je nekdo rešil stroka prav zadnji trenutek. Ker je bila hišica vsa lesena, pogorela je do tal, da je drugi dan ostal samo kup pepela. Pogorelet je bil zavarovan.

(Razdelitev občine šent-ozbaldske.) Kar smo dolgo želeli in prosili, zgodilo se je. Cesar je potrdil zakon deželnega zbora, da se velika občina šent-ozbaldska razdeli v dve samostojni občini: Blagovica (fari Blagovica u Št. Ozbald) ter Trojane (fari Št. Gothard in Čemšenik).

(Svetovna razstava v Čikagi) otvorjena je bila, kakor smo že poročali, dné 1. maja letos. Zanimanje za to razstavo je splošno in udeleženci iz vseh krajev sveta hité v Čikago. Ker je ta razstava ne le gospodarstveno važnega pomena, temveč je tudi zgodovinsko znamenita in poučna, je torej nje obisk priporočljiv onim, katerim dostaja čas in pripušča gmotne okoliščine. Udeležencem iz naših krajev je posredovanjem potovalne pisarne J. Paulina v Ljubljani ugodna prilika, da morejo za izredno nizko vozno ceno dospeti v Čikago in nazaj v Ljubljano. Ker je promet po morju že sedaj ogromen, opozarjajo se zanimajoči, da se pravočasno oglasé pri pisarni, katera bo oskrbela potrebno in tako v korist potovalcem neprilike zakasnenja pri prepeljavi čez morje preprečila. Opozarjamo na danes priobčeno naznanilo, kjer so določene tudi cene.

Loterijske sročke.

Dunaj, 20. maja:	18,	14,	61,	43,	4.
Građec, 20. maja:	66,	41,	86,	76,	87.
Linc, 27. maja:	34,	80,	21,	14,	9.
Trst, 27. maja:	47,	72,	45,	75,	59.

Priloga št. 11 „DOMOLJUBA“ izide dne
13. junija 1893 zvečer.

Tržne cene v Ljubljani

dne 27. maja

	gl.	kl.		gl.	kl.
Pšenica m. st.	8	75	Spah povejen, kgr.	—	66
Raž.	6	75	Burevo maslo,	—	90
Jedmen,	6	50	Jajce, jedno	—	2
Ovca,	7	25	Mleko, liter	—	8
Ajda,	9	50	Goroje meso, kgr.	—	64
Proso,	6	25	Toledoje	—	54
Koruz.	6	90	Svinjako	—	61
Krompir,	4	9	Kostrunovo	—	38
Leča, kktl.	14	—	Pisanec	—	35
Grah,	14	—	Golob	—	18
Fiol,	10	—	Seno, 100 kgr.	3	20
Maslo, — kgr.	1	10	Slama,	2	76
Mast,	—	70	Drva trda, 4 kub. mtr.	6	50
Spah svet.	—	64	„ mehka,	5	—

Marija sedem žalosti

priporočila vreden molitvenik 63 (1)

Vešan v platno 80 kr., v usnje 90 kr.,
usnje z zlato obrezo 1 gl., v šagrin-usnje
1 gl. 20 kr., po pošti 5 kr. več.

Dobi se pri J. Bonaču, knjigovezu
v Ljubljani, in v Katol. Bukvarni.

Na Najvišje povelje Nj. c. in kr. apostolskega veličastva.
Bogato oskrbljena po c. kr. ravnateljstvu loterijskih dohodkov
zajamčena

XVI. državna loterija

5 za skupnovojaške dobrodelne namene.

3135 dobitkov v skupnem znesku 170.000 gl. in
sicer: 1 glavni dobitek s 50.000 gl., z dvema predobitkoma
in dvema podobitkoma s 500 gl., 1 glavni dobitek s 30.000 gl.,
z 1 predobitkom in 1 podobitkom po 250 gl., 2 dobitka po
10.000 gl., 10 dobitkov po 1000 gl., 15 dobitkov po 500 gl.,
100 dobitkov po 100 gl., naposled serijski dobitki v skupnem
znesku 30.000 gl. — Žrebanje se bo vršilo neproklonsko dne
22. junija 1893. — Srečka stane 2 gl., avstr. velj.

Podrobnejša določila ima igralni načrt, ki se dobiva brez-
plačno s srečkami pri oddelku za državne loterije Dunaj, L.
Riemergasse 7, II. Stock, im Jakoberbofe, kakor tudi po mnogih
prodajalnicah. — Srečke se pošiljajo poštne proste.

Na Dunaju, v marcu 1893.

47 6—5

C. kr. ravnateljstvo loterijskih dohodkov,
oddelek državne loterije.

Kwizdov fluid

Preizkušeno bolečine olajšujoče
domače sredstvo.

proti protinu

Cena steklenici gl. 1 s. v.

Pol steklenice 60 kr.

Dobiva se v vseh lekarnah.

Kwizdov fluid

Paziti je na tu natisneno varstveno
znakmo in zahtevati je 47 8-2

proti protinu

fluid iz okrožne lekarne
Korneuburške pri Dunaju.

(68 2) V

Čikago!

k najnamenitejšim

Kolumbovi svetovni razstavi

priporoča vozne listke po najnižji ceni in
najugodnejše zastavljene iz Ljubljane do
Čikago in nazaj I. in II. razr. po gl. 245
I. in II. razred gl. 370 in višej.

mejnar. potov. pisarna

Jos. Paulin v Ljubljani

Prospekti na razpolago. Oglasa-
nila za vožnjo pr. j. k. prej.

Zlata kolajna, Bruselj 1892.

Najboljše sredstvo za

želodec,

katero želodec in opravi
prebavnih delov života krepi
in tudi odpravi živost pospešuje, je

tinktura za želodec,

katero pripravlja

Gabrijel PICCOLI,

lekar pri „angelju“

v Ljubljani na dunajski

5 12-7 cesti

Cena 1 stekl. 10 novcev.

(1) ————— 50—14

Izdelovatelj razpečilja to tink-
turo v zabojčkih po 12 steklenic
in več. Zabojček z 12 steklenic stane gl. 1-36; s 24
gl. 2-60; s 36 gl. 3-84; s 44 gl. 4-26; 53 steklenic
tehta 5 kg s poštno težo in velja gl. 5-26; 110 stekl.
gl. 10-30. Poštne plače vedno naročnik.

Zaspavanje izključeno!

Cena gl. 1-85 s ko-
edrom 3 gl. s ci-
fernico sveteče se

po noči, 40 kr. več. — 6 komadov
unjskih budil poštne proste na
vsako poštno postajo gl. 10-50.

Novost! 4oglasta kasetna oblika, ni-
kavno okrovje pozlačeno,
bogato cizelovano, skoro 28 cm. visoko,
ura budilnica z bitjem 1/2 in 1/2 ure, cena
gl. 7.—, brez bitja gl. 5.—. — Ku-
kučna ura, bitje 1/2 in 1/2 ure, 50 cm. dolgoti, iz-
rezljana omario, kobeno kazalo in številke, cena 7 gl.
Kukovica, prepelica in repetiranje, dolgoti skoro 1 m.,
bogato srežljano gl. 18-50. Kovinska trpefna
remontoir ura za gospode odkrita, masivno
novos. brno okrovje 4 gl., z dvojim okrovom 6 gl.
Zakonski prstani, 14karatni, po 4 gl., modni
5 gl. komad. 43 10—10

EMIL MAYER, Dunaj, L. Schottenring 33.

Tovarniški ceniki nastoj.

Vse proti dveletnemu jamstvu.

zadnja cena

B. Miklauc

v Ljubljani, Špitalske ulice števil. 5.

Zaloga vsake babe

gvantnega blaga za moške
in ženske

kako tudi vse vrste kocc, kovtre, srajce,
jope, nogovice, svilene in cajgaste rute itd.

po najnižji ceni.

zadnja cena.

zadnja cena

Zgoščen, kri čisteci
sarsaparilla-sirup

kateri potrepa lekarnar J. Herbabny na Dunaji sestoji iz posebnih neškodljivih rastlinskih snovi, sestavljeno iz sokov sarsaparilla-rastline, priznane najbolj učinkovite za čiščenje krvi. Ta sirup pospešuje slast do jedi, očišča kri, odstranjuje zabasanje, razkrojuje zavite jedila ter sploh okrepčuje prebavila.

Cena steklenici 25 kr., po pošl. 15 kr. več. 34 11-3

Vsaka steklenica ima varstveno znamko.

Orednja zaloga za povzic je

na Dunaju, lekarna „Kur Barmherzigkeit“

1. Herbabny-ja, 71. Kaiserstrasse 73 75.

Dobiva se v največ lekarnah.

2 zlati, 13 srebrnih medalij

9 letnih priznanih let

Kwizdov restitucijski fluid

voda za umivanje konj.

Steklenica velja 1 gid. 10 kr. a v

Vse nad 30 let z najboljšim vpehom v rabi v mnogih dvornih hlevih, v znamenitih zasebnih in vojskih hlevih, okrepčuje pred in ojačuje po velikih naporih, pri izpahenju, otrpnelosti itd. ter sploh konja za izredno težko vožnjo in tek.

Dobiva se v lekarnah in prodajal. zdravilnih sredstev. Pri nakupovanju pazi naj se na varstveno znamko ter zahteva izrecno

Kwizdov restitucijski fluid

Glavno zalogo ima

France Ivan Kwizda,

a. in kr. avstr. in kralj. romunski dvorni zdravil. direkt. lekarnar

Kornenburg pri Dunaju. 41 82

Vsi stroji za kmetijstvo
vinarstvo in moštarstvo!

Kačičice, vilice, trolače, lopate, mlati in les. Rezalnice za hrano. Avtomobilni aparati proti porokom. Kačičice za vino. Tlačilnice za sadje.

predmeti za kmetje, vsebina za vse namene, tudi za vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo.

IG. HELLER, DUNAJ

ul. 2.8. Prokuratorske Mr. 78. 90

Kakovostni papir — lesnina — šraf in druge za poljedelje.

Cena in druge stvari! Prilagoditi mora vsaka.

Mošt!

Ne kupite neznanstvenih receptov za mošt, kajti so mnogo predrugi in tudi ne popolni. Najbolje dobiš iz zdravo **domačo pijačo** sam narediš, saj gre za **Ivana Sajevitsau.**

v Gracia, Weylsplatz št. 1.
„Ernempsu“ (Schwanen Haus)

Najbolje dobiš vse stvari in recepte za pripravo in receptov od gid. 5 do 30 kope. 34 1-3

Pa uverili in po dopisu so mnogi kopravali gospoda **Jana Sajevitsau** z njegovim receptom za mošt. Njegov recept, kajti takoj odlični mošt za vsaki dan.

Pri slatem kri.
jabelka

J. PSERHOFER Zem. goldener
Kreuzausp. 11 (1873)

lekarnar na Dunaju, I., Singerstrasse 15.

Kri čistilne kroglice, poprej univerzalne kroglice imenovane, so darovane zdravilne kroglice. — Za mnoge desetine so te kroglice splošno razporejene, mnogi zdravili si zahtevajo, in dajejo dober, v katerih za male zaloge tega izrednega domačega zdravila. — Če nek kroglice velja: 1 škatijska s 15 kroglicami 21 kr., 1 zavoj s 6 škatijskimi 1 gid. 5 kr., po te frakcionirane, polnjene po postitvi 1 gid. 10 kr. — Če se naprej pošlje doznar, velja s postitve proti postitvi 1 zavoj kroglice 1 gid. 25 kr., 2 zavoja 2 gid. 30 kr., 3 zavoja 3 gid. 35 kr., 4 zavoj 4 gid. 40 kr., 5 zavoj 5 gid. 45 kr., 10 zavojev 9 gid. 80 kr. (Manj nego jedne zavoj se ne sme odposlati). — **Presti se, da se zahtevajo izrecno J. Pserehoferja kri čistilne kroglice** — Pri vseh gleda se na, da ima vsaka škatijska za postitve na zavojih in vse kroglice mora imeti postit J. Pserehofer in svet v 24 urah 25 kope.

Balsam za osehajina J. Pserehoferja, 1. Ljudnik 40 kr., s frakcionirano postitvi 45 kr. — **Tropolcov sok** proti tatari, arpanosom, obhvatoma koga, 1. Ljudnik 50 kr. — **Ameriška maša za protin**, 1 gid. 70 kr. — **Prasek proti potanju nog**, 1. Ljudnik 50 kr. — **Frankovsko postitvi 25 kr.** — **Balsam za gušo**, 2. Ljudnik 40 kr., s frak. postit. 45 kr. — **Zdravilna esenca** (Pradske kapljice) proti sponzemu belodu, mnogi prebavljivost 1. Ljudnik 25 kr. — **Angliski jedenski balsam**, 1. Ljudnik 50 kr. — **Fijakarski prasek**, proti tlašji 1. Ljudnik 35 kr., s frakcionirano postitvi 40 kr. — **Tannochin-pomad**, J. Pserehoferja, za pijačo zdrave za postitvi 1. Ljudnik 1. Ljudnik 2 gid. — **Univerzalni oblik**, prof. Stendel's, mnogi primerne razam, 1. Ljudnik 50 kr., s frak. postit. 75 kr. — **Univerzalna čistilna sol** A. W. Bullrich-a, domače zdravilo proti postitvi slabega prebavilja, 1. Ljudnik 1 gid.

Balsam kakov. omogotenih izdelkov ima se vse v avstrijskih časopisih razporejene in in mnogih farmacevtskih specialitah in se vse predlone, ki si jih ne bilo v zalogi, za zahtevanje tako in po vsaki predložbi — **Postitvi** po postitvi (najbolje se zahtevajo proti postitvi) tako, tako in po postitvi. — Če se denar naprej pošlje (najbolje po postitvi) namenjati je postitvi dosti niha, nego pri postitvi s povzicjem.

Ljudnik zdravilnih specialitov dobijo se tudi v Ljubljani pri G. Plošč-Ju.

V najem se dá
ново urejena kovačnica
 preskrbljena z vsem orodjem

pri farni cerkvi na Zdolah, Ježača p. leg. okrajne ceste. Prilnemu, poštenemu, dobro izučnemu kovaču, ki ima tudi spričevalo živinozdravniške šole osiguran bi bil lep zaslužek, ker v okolici devatih vasij ni nobene kovačnice in je živinozdravnik oddaljen dve uri od teh vasij. Na razpolago je tudi lepa soba z vežo in klet. Pogoji najemnine so ugodni. Natančnejše povč. posestnik **Dav. Pleterski** na Zdolah, pošta Videm, Stajarsko. 61 1

Mnogo tovarnarjev je

kateri rabijo **karbolinej** za varstveno sredstvo proti vsakovrstnim mrčesom, gnilobi in trohnobi lesa, hišni in zidni gnilobi; mokrim stenam i. t. d. Toda edin **Barthelov originalni** združuje v sebi ona dva **karbolinej** svojstva, katera stavimo do takega varstvenega sredstva. H. rati daje orehovo-rujari plesk lesnim predmetom, katerim prisvaja 3 do 4 letno daljšo trajnost. Prospekt zastoj. 38 (10-5)

Vsak poskus jamči trajno naročevanje. 5 kilo poštni zaboji 1 gl. 30 kr.

Glavno zalogo ima tvrdka BRATA EBERL
 v Ljubljani.

Mali trošček, velik uspeh in dobiček.

Mihael Barthel in drug, Dunaj, X., Keplergasse 20, Ustanovlj. l. 1781.

Občuje se slovenske pismeno in ustno.

45 let na dobrem glasu!

C. in kr. avst.-ogr. in kr. gršk. zobnega zdravnika

dr. Poppa anatherinova

ustna voda

nejprijudljenejša in najboljša ustna voda na svetu pomaga pri ustnih in zobnih bolečinah, in pri istočasni rabi z **dr. Poppa zobnim praškom** ali **zobno pasto** ohrani zdrave in lepe zobe.

Gosp. dr. **J. G. Poppa**, c. in kr. avst.-ogr. in kr. gršk. dvorn. zobn. zdravn. na Dunaji. 51 10-3

Srečni uspehi, katere sem skušal sam in katere so skušali moji bolniki, ki so rabili **anatherinovo ustno vodo**, mi nakladajo dolžnost, da kot zdravnik izjavim, da sem jo večkrat priporočal ne le kot najboljšo med **znanimi zobne ohranjujočimi sredstvi**, temveč tudi kot **varovalno sredstvo** proti **pegotnim ustnim boleznim**, o katerih se večkrat toži, ter isto še vedno kar najtopleje priporočam.

Slovede toaletne specialitete **dr. J. G. Poppa**, c. in kr. avst. in kr. grškega dvornega zalagatelja, na Dunaju, mesto, Bogenrgasse 2; prodajajo: V Ljubljani: **G. Piccoli** lek., **W. Mayer** lek., **J. Svoboda** lek., **U. pl. Trnkóczy** lek., **J. Grecl** lek., **Ed. Mahn** parf., **K. Karinger**, **V. Petričić**, **J. S. Benedikt**; v Črnomlju: **J. Biatek** lek.; v Idriji: **J. Wario** lekar; v Kamniku: **J. Močnik** lek.; v Kočevju: **J. Braune** lek.; v Kranju: **K. Sarnik** lek.; v Krškem: **Fr. Bömes** lek.; v Lattiji: **J. Beneš** lek.; v Metliki: **Fr. Wach** lek.; v Novem mestu: **F. Haika** lek.; v Postojni: **Fr. Bacarich** lek.; v Radovljici: **A. Roblek** lek.; v Skofljoki: **J. Zenatti** lek.; v Trebnjem: **J. Ruprecht** lek.; v Vipavi: **A. Gulielmo** lek. in vse lekarne, draguerije in parfumerije v Avstro-Ogerski.

Vzamejo naj se le **dr. Poppa izdelki**.

Na prodaj ima **Kramar Anton v Mateni, P. Studenec-Ig št. 42** več izvodov **Cecilija, prvi in drugi zvezek** priporočljivo osobito za cerkvene pevce. 62 2-1

Jedino pristna
Kneippova sladna kava
bratov Oels

v rudičih štirioglatih zavitkih se dobiva v Ljubljani pri **M. Wagnerjevi** vdovi in v vseh kpecerijskih in konsumnih prodajalnicah. 29-6

Zaupni mož v vsaki fari.

Veleučeno, čez četrt stoletja obstoječo, povsod izvredno zaupanje in spoštovanje vlivajoče **denarstveno podjetje** (poročtveni zaklad znaša čez 20 milijonov kron), čegar glavni sedež je na Dunaji, koje je osmrako kraljevo privilegirano ter je pod vrhovnim nadzorstvom visoke c. kr. drž. vlade in čegar vaestransko priznano blagonsno delovanje se razteza po vseh pokrajinah naše avstrijske domovine, pooblašča v vsaki fari po jednega **zaupega moža** z nalogo pospeševati večje razkvrjenje tega podjetja v dotičnem kraju. 43 (10-4)

Razumho, čislane in v denarstvenem obziru popolno zaupanje vlivajoče osebe, koje si želijo pridobiti vedne rastoči postranski zaslužek za mnogo let, blagovolijo naj pod znamko „201.191. **Graz pastlagernd**“ več proizvedeti.

Ces. kr. privil. zavar. družba

Avstrijski Feniks' na Dunaji

Vplačane delnice in druga jamstva družbe znašajo čez

štiri in pol milijona goldinarjev avstrijske veljave

Družba zavaruje

proti škodi po toči

pod jako ugodnimi pogoji in uvedeno najnižjo stalno premijo, ne da bi bilo treba pozneje kaj doplačati; ako tisti, ki želi svoje pridelke proti toči zavarovati, ne more precej plačati zavarovalnine, dovoli se mu obrok do konca septembra 1893. — Škode se hitro in pošteno cenijo ter precej izplačajo.

Kdor bi želel prevzeti zastopstvo, obrne naj se do **generalnega zastopstva v Gradcu**, katero daje radovoljno vsakršna pojasnila v zavarovalnih zadevah, ali pa do

glavnega zastopstva v Ljubljani

(glavna zastopnika **Jos. Perhanc** in **Jos. Prosenec**)

Kongresni trg št. 17 (v novem uršulinskem poslopju). (57 2)

Podfosfornasto-kislil

apneno-železni sirup

izreča lekarničar Julij Herbabny na Dunaju.

Ta se 22 let s največjim uspehom rabljeno, od mnogih zdravnikov najbolj priznani in priporočani pralni sirup rastljinja sluz, upokojuje kašelj, pomanjšuje pôt, daje siast do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, teči jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahke si prileva, osti seki, je tako kordeno za narejanje krvi, raztopljive fosforno-apnene soli, ki so v nem, pa posebno pri slabotnih otrocih pospešuje narejanje kostij. Čista steklenica Herbabnyevoga apneno-železnega sirupa je i z d. 26 kr., po pošti 30 kr. več za zavijanje. (Polevnična steklenica ni.)

Svarilo! Svarimo pred poljarski in pod jedrskimi ali podobnimi imi ali, s se vendar posvoji sestavi in svojem učinku popolnoma različice od tistih iz originalnega 22 let obdobjenega podfosfornasto kislega apneno-železnega sirupa. Zadrževati se morajo Herbabnyjev apneno-železni sirup. Paži naj se tudi na to, da je sraven stolječa obilastveno protokolibrana varstvena znamka na vsaki steklenici in posebno, ne dajete se zapeljati miti s nižje cenno, miti s drugimi pretvezami, da bi kupili kake ponaredbel!

Čeredita razpokihalet za provinke: na Dunaju, lekarna „zur Barmerstrasse“ JULIJA HERBABNYJA, Neubau Kaiserstrasse 73. Prodajale za zrosode lekarničarji v Ljubljani J. Svoboda, tiah. Fincich, Uchald pl. Treibow W. Mayr, dalje za prodajajo v Celju: J. Kupfer-schmid, Baumbachovi dedini, na Raki: J. Gmüster, G. Prod-dam, A. Schindler, Ant. Mizan, Jekrničar F. Prodam, M. Mrazec, drug: v Bezasah: A. Ruppert, na Sotudjem (Gmünd): K. Müller, v Celovcu: W. Thurnwald, P. Bumbachar, J. Kometter, A. Keger, v Novomnemcu A. pl. Sladkoviča, v Št. Vidi: A. Reichel, na Trbiču: A. Sedi, v Vrhu: K. Zaostu, A. Sch-lana, B. Bascičev, J. Sravala, Št. Lottensberg, P. Vrandin, M. Kravani: v Bečaku: F. Škabič, dr. K. Kanyal, v Ormožju: J. Baidak, v Velikovec: J. Jobst, v Wöllsberegu: J. Hach,

France Čuden preje Čeba

1878 II ER R

v Ljubljani, Slonove ulice št. 11

prilporeda slavni, občinstvu, posebno pred, dabavščini naj,vedlje vrste zalogo zlatih, srebrnih in nikelnastih

švicarskih žepnih ur

po največjih cenah, vsakomur

stenskih ur la ur budilnic

veršice, pretanov, zhasar in vsah v la stroko spadalov predmetov.

Popravila izvrš sodno v naravnou, pokosa naravila po skrbnje hitro. — Cenika je klja brezplačno po pošti, v idij poplačano so naravila ur iz v omanov, čas jamčeno za vsi med in izpisobno blaga. — Za mienjenje stare ur iz drup svaki. 26 (30-7)

25 Zamenjavam tudi stare uporne ur. 25

Na prodaj je

Hiša

na Golem Brdu poleg soseskine cerkve, tri četiri en od Medvod. Krita je s slamo, ima dve sobi, katoče in kida. Pored hiše je vrt, dva jaha travnika, eden job ajte, in jube gorda; hlev je zidan in s slamo krt. Vse skup tog 1250 gld. — Natančneje pové Janez Trampus na Golem Brdu št. 35.

Najnižje cene

Največji izbor

Preobleke Popravlila

L. Mikusch,

tovarna dobavitelj,

Ljubljana, Mostni trg 15.

Skrbno

IV. zvezek:

POVESTI

Andrej Kalan

izšel je ravnokar ter se dobiva komad
20 kr., po pošti 23 kr. v Katoliški
Bukvarni in Tiskarni v Ljubljani.
— Tudi III. zvezek je še v zalogi.

Lib. Kneipp

Neobhodno potrebno za vsako gospodinjstvo je

Kathreiner-jeva Kneipp-a sladna kava

z okusom navadne kave. Ta kava daje to nedosejno prednost, da se škodljivemu tuzvanju namočane ali s surrogati pomešane navadne kave lahko odrečemo in dobimo **okusnejšo**, pri tem pa še **zdravejšo** in **redilnejšo** kavo. — **Neprekosljiva** kot dodaj navadni kavi. — **Ponaredeb** se skrbno izogibaj. — 1/2 kilo 25 kr. — Dobiva se povsod.

Pristno samo v belih zavitkih s podobo župnika
Kneippa kot varstveno znamko. 10 (24 10)

Izdajatelj: Dr. Ivan Jasežič.

Odgovorni urednik: A. Kalan.

Tiska „Katholika Tiskarna“

išče se stanovanje

prilagodno za prodajalca
blizu farne cerkve. Pomožne
opravnosti tega lista. 51 50

30-6 Ölzoza kava

priznane najboljša in najzdrav-
nejša dodaja kavi se dobiva v
glavni zalogi za Kranjsko pri
M. Wagnerjevi vdovi
Ljubljani, in v vsi specialnih
in komercialnih prodajalnicah.